

Nr 362.

Av herr Persson, Karl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till fiske, m. m.

I proposition nr 60 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag till lag om rätt till fiske m. m. Enligt detta förslag skall vid Blekinges kust visst slag och vid Skånes kuster alla slag av rörliga redskap samt vid Skånes västkust även fast redskap få brukas i enskilt fiskevatten. I vatten som ligger mindre än 300 meter från stranden eller — där den stranden följande kurvan för högst 3 meters djup går längre ut — innanför denna djupkurva skall dock den fria fiskerätten i östra Blekinge endast avse nät för strömming (sill) och skarpsill samt tobisnot, medan sagda fiskerätt för södra länsdelen omfattar alla nät, som äro att hänföra till rörliga redskap. Detta stadgande skulle innebära, att vissa nät av rörlig typ för östra Blekinge samt långrev och krok för hela Blekinge vore förbjudna redskap intill stranden.

En bestämmelse av denna innebörd skulle få allvarliga konsekvenser för yrkesfiskarna i Blekinge, som också därigenom sättas i särställning gentemot Skånes fiskare. Blekingefiskarens utkomstmöjligheter skulle i hög grad försämrats. Framför allt gäller det våra äldre fiskare, som icke längre kunna deltaga i havsfisket.

Blekinge läns havsfiskeförening har liksom fiskeriintendenten i Österhavets distrikt samt Blekinge läns hushållningssällskaps fiskekommitté i sina respektive remissyttranden över fiskerättskommittén yrkat, att åtminstone också fiske med långrev eller krok borde få bedrivas fritt ända in till stranden.

De skäl, som nämnda institutioner anfört för utvidgning av den fria fiskerätten, måste anses bärande. Fisket bör emellertid jämsides med strandrättsägarnas fiske endast vara tillåtet för fiskare, som hava sin huvudsakliga bärgning av fiske. Anledningen till inskränkningen i den enskilda fiskerätten är ju att bereda de egentliga yrkesfiskarna bättre utkomstmöjligheter, och det kan då icke vara rimligt att medge nöjesfiskare samma förmåner. Om svårigheter uppstå att avgöra, var gränsen går mellan yrkes- och nöjesfiskare, torde frågan böra lösas i samförstånd med fiskets fackliga organisationer.

Enligt förslaget till lag om rätt till fiske stadgas, att vid kusten av Norrbottens län, vid kusterna av Kalmar län söder om Kråkelund och vid Blekinge läns östra kust (norr om Torhamnsudde) innehavare av enskild fiskerätt äger att utan myndighets tillstånd sträcka fast redskap ut i allmänt vatten på ett avstånd av högst 200 meter från den stranden följande

kurvan för högst 3 meters djup. Starka skäl tala för att denna rätt att från enskilt fiskevatten sträcka ut fast redskap i allmänt vatten utvidgas att gälla även Blekinge läns södra kust samt Skånes östra och södra kust. Om propositionens förslag skulle antagas av riksdagen, skulle nämligen ett stort antal nu brukade fisken få mindre utsträckningsrätt än vad de nu hava. Detta skulle medföra tillbakagång för särskilt ålfisket, genom att i så fall en hel del ål ginge de svenska fiskarena förbi. Att såsom ifrågasatts göra rätten till utsträckning beroende av tillståndsgivning innebär icke en tillfredsställande lösning, då man kan befara att densamma alltid hindras av bakomliggande fisken.

Utsättning av fast redskap i allmänt fiskevatten skall liksom enligt nu gällande bestämmelser endast få ske efter särskilt tillstånd. Detsamma gäller även vid utsträckning av fast redskap från enskilt till allmänt vatten med undantag för vissa kuststräckor. Dyligt tillstånd brukar enligt praxis lämnas av vederbörande myndighet på högst tre år i taget. Det framstår emellertid som synnerligen angeläget, att tillstånd må medgivnas för längre tid, förslagsvis fem år. Det torde icke kunna bestridas, att tre år är en för kort tid med hänsyn till vad moderna fiskredskap kosta. För att fiskarena skola känna trygghet och kunna betala sina redskap bör den tid, för vilken tillstånd lämnas, fastställas till minst fem år för varje gång. Denna tid skulle i så fall komma att överensstämma med den, som tillämpas för utsträckning av fast redskap för strandrättsägare, samt avse samma tid, som tillämpas vid arrende av jordbruksfastighet.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 60 måtte besluta *dels* att fiske med nät, som är hänföra till rörligt redskap, samt fiske med långrev eller krok får bedrivas fritt ända in till stranden av Blekinge läns kust samt på Skånes östra och södra kust, *dels* att innehavare av enskild fiskerätt vid Blekinge läns samt Skånes östra kuster må utan myndighets tillstånd sträcka fast redskap från det enskilda vattnet vidare ut i allmänt vatten, dock icke på större avstånd än tvåhundra meter från den stranden följande kurvan för högst tre meters djup vid fastlandet eller vid ö eller holme av minst ett hundra meters längd, och *dels* att tillstånd att fritt fiska med fast redskap på allmänt vatten liksom att från det enskilda vattnet sträcka fast redskap ut i allmänt vatten må lämnas för en tid av minst fem år i sänder samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 21 februari 1950.

Karl Persson.